

ДѢАНІА.

Въ патѣкѣ Свѣтлыя Недѣли.

Прокіменъ: Гласъ, ѿ:

Бо всю зѣмлю ѿзыде въщаніе ѿхъ, ѿ въ концѣ вселѣнныа глаголы ѿхъ.

Стіхъ:

Небеса повѣдаютъ славу божію, твореніе же рѣкъ егѡ возвъщаетъ твердь.

Богородицы:

Величитъ душа моя гѡспода, ѿ возрадоваса душа моя ѡ възвѣспасѣ моемъ.

ДѢАНІА СВАТІХЪ АПОСТЛЪ ЧТЕНІЕ.

Во дни сны, възвѣ Пѣтръ ѿ Іваннъ восхождаетъ во свѣтилище на молитву, въ часъ девѣтый. ѿ нѣкѣи мѣжъ хрѡмъ ѡ чрева матере своеѣ сѣи, носимъ бываше, егѡже полагахъ по всѣ дни прѣдъ двѣрми церкѡвными, рекѡвыми, красными, просѣти милостыни ѡ входѣщихъ въ церковь. ѿже видѣвъ Петра ѿ Іванна хотѣшиа внѣти въ церковь, прошаше милостыни. Воззвѣвъ же Пѣтръ на нѣ со Іванномъ, рече воззри на нѣ. Снъ же прилѣжаше ѿма, мнѣ нѣчто ѡ нею прѣйти. Рече же Пѣтръ: сребра ѿ злата нѣсть ѡ менѣ, но еже ѿмамы сѣе ти даю: во ѿма Іисуса Хрѣста Назореа востани ѿ ходи. ѿ емъ егѡ за деснѡю рѣкъ воздвѣже, ѡвѣе же ѡтвердѣстѣса егѡ плеснѣ ѿ глѣзѣнѣ. ѿ вскочивъ стѣ, ѿ хождаше, ѿ внѣде ѣ нѣма въ церковь, ходѣ ѿ скачѣ, ѿ хвалѣ Бѡга.

Въ Філіппіемъ

Оѣ Богородицы.

Братіе, сѣе да мѣд речеветѣса въ васъ еже ѿво Хрѣстѣ Іисусѣ. ѿже во образѣ божіи сѣи, не восхищеніемъ непщевѣ вѣти равенъ бѡгѣ. Но себѣ ѡмѣлиа, зракъ раба прѣимъ, въ подобіи челоѡчестѣмъ бѣвъ, ѿ образомъ обрѣтѣса ѿкоже челоѡкѣ. Омирѣа себѣ, послѣдшѣивъ вѣи даже до смѣрти, смѣрти же крѣсныа. Тѣмъже ѿ бѡга егѡ превознесѣ, ѿ даровѣ емѣ ѿма, еже паче всѣкагѡ ѿмене: да ѡ ѿмени Іисусѡвѣ всѣко колѣно поклонѣтѣса, небесныхъ,

ѿ земныхъ